

P.Z. br. 128

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/25-01/17

URBROJ: 65-25-2

Zagreb, 10. ožujka 2025.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192., a u vezi s člankom 207.a Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Konačni prijedlog zakona potvrđivanju Ugovora između Republike Hrvatske i Republike Kosova o socijalnoj sigurnosti***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 7. ožujka 2025. godine.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike Marina Piletića i državne tajnike Ivana Vidiša, Mariju Pletikosu, Margaretu Mađerić i Marinka Lukendu.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/22-11/50
URBROJ: 50301-05/14-25-10

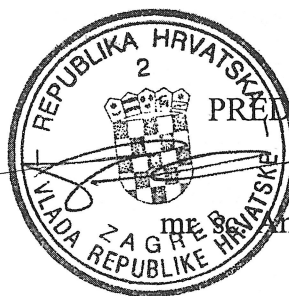
Zagreb, 7. ožujka 2025.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Konačni prijedlog zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Hrvatske i Republike Kosova o socijalnoj sigurnosti

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 207.a Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Hrvatske i Republike Kosova o socijalnoj sigurnosti.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike Marina Piletića i državne tajnike Ivana Vidiša, Mariju Pletikosu, Margaretu Maderić i Marinka Lukendu.

PREDSJEDNIK

me B

Andrej Plenković

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU
REPUBLIKE HRVATSKE I REPUBLIKE KOSOVA O SOCIJALNOJ SIGURNOSTI

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I REPUBLIKE KOSOVA O SOCIJALNOJ SIGURNOSTI

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Hrvatske i Republike Kosova o socijalnoj sigurnosti sadržana je u članku 140. stavku 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI

U odnosima između Republike Hrvatske i Republike Kosova do sada nije uspostavljen niti jedan vid suradnje na području socijalne sigurnosti. Zbog nepostojanja međunarodnog ugovora o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti, hrvatski radnici koji rade na državnom području Republike Kosova i kosovski radnici koji rade na državnom području Republike Hrvatske nisu mogli u potpunosti ostvarivati prava iz sustava socijalne sigurnosti.

S tim u vezi, a slijedom utvrđivanja postojanja interesa, Vlada Republike Hrvatske je 8. rujna 2022. donijela Odluku o pokretanju postupka za sklapanje Ugovora između Republike Hrvatske i Republike Kosova o socijalnoj sigurnosti. Tijekom dva kruga pregovora između izaslanstava Republike Hrvatske i Republike Kosova održanih u Zagrebu, u listopadu 2023. te u Prištini, u lipnju 2024., usuglašen je konačni tekst predmetnog Ugovora. Elektroničkim putem u lipnju i srpnju 2024. dogovorene su manje jezične i pravopisne ispravke te je usuglašen tekst Nacrta ugovora u cijelosti, čime su pregovori uspješno okončani. Ugovor obuhvaća prava iz obveznog mirovinskog osiguranja koje uključuje i osiguranje za slučaj ozljede na radu i profesionalne bolesti te odredbe o određivanju primjenjivog zakonodavstva.

Primjena Ugovora utjecat će na kvalitetniju i primjereniju socijalnu sigurnost državljana, odnosno osiguranika obiju država koji su tijekom svog radnog vijeka ostvarili razdoblja osiguranja u obje države te će podići kvalitetu suradnje među dvjema državama.

Ugovor je potpisan u Zagrebu 13. prosinca 2024., a u ime Republike Hrvatske potpisao ga je ministar rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI OVIM ZAKONOM

Ovim Zakonom potvrđuje se Ugovor kako bi njegove odredbe, u smislu članka 141. Ustava Republike Hrvatske, postale dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske.

Ugovorom se uređuju sljedeća prava:

- prava iz obveznog mirovinskog osiguranja koja obuhvaćaju i osiguranje za slučaj ozljede na radu i profesionalne bolesti;

- određivanje primjenjivog zakonodavstva.

Prava se u Ugovoru zasnivaju na sljedećim uobičajenim načelima za dvostrane ugovore u području socijalne sigurnosti:

- *načelu jedinstvenosti pravnog područja država* - ugovornih stranaka u primjeni propisa iz područja sustava socijalne sigurnosti, što znači da se pri stjecanju i korištenju prava uzimaju u obzir pravne činjenice nastale u objema državama;

- *načelu jednakosti pravnog položaja državljana i osiguranika* dviju država u pogledu prava i obveza određenih zakonodavstvom ugovorne stranke na čijem se državnom području osoba nalazi;

- *načelu zbrajanja razdoblja osiguranja* ili drugih razdoblja koja se prema pravnim propisima ugovornih stranaka uzimaju u obzir za ispunjenje uvjeta radi stjecanja prava na davanja;

- *načelu zajamčene isplate priznatih davanja* (mirovina i drugih davanja) stečenih prema zakonodavstvu ugovornih stranaka, iz jedne ugovorne stranke na državno područje druge ugovorne stranke;

- *načelu zaštite stečenih prava i prava u tijeku stjecanja* u slučaju otkazivanja Ugovora.

IV. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU OVOGA ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva iz državnog proračuna Republike Hrvatske. Naime, budući da su svojstva davanja uređenih Ugovorom takva da ne stvaraju nove izdatke u odnosu na prava već utvrđena relevantnim zakonodavstvom.

Sredstva za izvršenje Ugovora osiguravaju se plaćanjem redovitih obveznih doprinosa osiguranika i poslodavaca koje uplaćuju tijekom osiguranja u visini određenoj zakonom u sklopu sveukupnih sredstava nositelja osiguranja nadležnog za primjenu Ugovora, odnosno Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje. Vrste prava koja se stječu primjenom međunarodnih ugovora o socijalnoj sigurnosti već su predviđena hrvatskim zakonima te time ne uzrokuju nove financijske obaveze za Republiku Hrvatsku.

V. ZAKONI KOJIMA SE POTVRĐUJU MEĐUNARODNI UGOVORI

Temelj za donošenje ovoga Zakona nalazi se u članku 207.a Poslovnika Hrvatskog sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), prema kojemu se zakoni kojima se, u skladu s Ustavom Republike Hrvatske, potvrđuju međunarodni ugovori donose u pravilu u jednom čitanju, a postupak donošenja pokreće se podnošenjem konačnog prijedloga zakona o potvrđivanju međunarodnog ugovora.

Donošenje ovoga Zakona pretpostavka je za ispunjenje formalno-pravnih pretpostavki kako bi Ugovor stupio na snagu.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojim država i formalno izražava spremnost biti vezana već sklopljenim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da se u ovoj fazi postupka, u pravilu, ne može mijenjati ili dopunjavati tekst međunarodnog ugovora, predlaže se ovaj Konačni prijedlog zakona raspraviti i prihvatiti u jednom čitanju.

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA
IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I REPUBLIKE KOSOVA
O SOCIJALNOJ SIGURNOSTI**

Članak 1.

Potvrđuje se Ugovor između Republike Hrvatske i Republike Kosova o socijalnoj sigurnosti, potpisan u Zagrebu 13. prosinca 2024. u izvorniku na hrvatskom, albanskom i engleskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Ugovora iz članka 1. ovoga Zakona, u izvorniku na hrvatskom jeziku, glasi:

UGOVOR

IZMEĐU

REPUBLIKE HRVATSKE

I

REPUBLIKE KOSOVA

O SOCIJALNOJ SIGURNOSTI

Republika Hrvatska i Republika Kosovo (dalje u tekstu „ugovorne stranke“),
želeći urediti odnose između dviju zemalja u području socijalne sigurnosti,
sporazumjele su se kako slijedi:

**DIO I.
OPĆE ODREDBE**

**Članak 1.
Definicije**

1. U svrhe ovoga Ugovora primjenjuju se sljedeće definicije:
 - (a) „Hrvatska“ – Republika Hrvatska;
„Kosovo“ – Republika Kosovo;
 - (b) „državljanin“ – osoba koja se smatra takvom sukladno zakonodavstvu o državljanstvu svake od ugovornih stranaka;
 - (c) „zakonodavstvo“ – zakoni i propisi koji se odnose na područje socijalne sigurnosti

navedeni u članku 2. stavku 1. ovoga Ugovora;

- (d) „nadležno tijelo“ – u Hrvatskoj: Ministarstvo nadležno za provedbu hrvatskog zakonodavstva navedenog u članku 2. stavku 1. ovoga Ugovora;
– na Kosovu: Ministarstvo nadležno za provedbu kosovskog zakonodavstva navedenog u članku 2. stavku 1. ovoga Ugovora;
 - (e) „tijelo za vezu“ – tijelo ili ustanova sukladno Administrativnom sporazumu za provedbu ovoga Ugovora, nadležno za međusobnu komunikaciju između odgovarajućih tijela ili ustanova u svrhu provedbe ovoga Ugovora;
 - (f) „nadležna ustanova“ – tijelo ili ustanova nadležna za provedbu zakonodavstva navedenog u članku 2. stavku 1. ovoga Ugovora;
 - (g) „osiguranik“ – osoba koja je osigurana ili je bila osigurana sukladno zakonodavstvu navedenom u članku 2. stavku 1. ovoga Ugovora;
 - (h) „član obitelji“ – osoba koja je određena ili priznata kao takva, sukladno zakonodavstvu koje primjenjuje nadležno tijelo;
 - (i) „razdoblje osiguranja“ – bilo koje doprinosno razdoblje, razdoblje zaposlenja, samozaposlenja za koje su plaćeni doprinosi ili bilo koje drugo razdoblje izjednačeno s doprinosnim razdobljem prema zakonodavstvu navedenom u članku 2. stavku 1. ovoga Ugovora;
 - (j) „davanje“ – bilo koje davanje prema zakonodavstvu navedenom u članku 2. stavku 1. ovoga Ugovora;
 - (k) „prebivalište“ – mjesto u kojem osoba prebiva i u kojem je prijavljena u skladu s relevantnim pravnim propisima.
2. Svaki izraz koji nije definiran u stavku 1. ovoga članka ima značenje koje mu pripada prema primjenjivom zakonodavstvu ugovornih stranaka.

Članak 2.

Materijalno područje primjene

1. Ovaj se Ugovor primjenjuje na sljedeće zakonodavstvo:
 - (a) u odnosu na Hrvatsku, zakone i propise kojima se uređuje sustav obveznog mirovinskog osiguranja;
 - (b) u odnosu na Kosovo, zakone i propise kojima se uređuje:
 - i) pravo na starosnu mirovinu na temelju uplaćenih doprinosa, uključujući djelomičnu starosnu mirovinu na temelju uplaćenih doprinosa,
 - ii) pravo na invalidsku mirovinu koja proizlazi iz rada,
 - iii) pravo na obiteljsku mirovinu, i
 - iv) pravo na mirovinu iz fondova individualne kapitalizirane štednje (drugi stup).
2. Ovaj Ugovor primjenjuje se i na buduće zakonodavstvo kojim se mijenja, dopunjuje, objedinjuje ili zamjenjuje zakonodavstvo navedeno u stavku 1. ovoga članka.
3. Neovisno o stavku 2. ovoga članka, ovaj Ugovor se ne primjenjuje na zakone ili propise kojima se postojeće zakonodavstvo jedne ugovorne stranke proširuje na nove kategorije korisnika, ako nadležno tijelo te ugovorne stranke u roku šest mjeseci od datuma stupanja

na snagu takvih zakona ili propisa pisanim putem obavijesti nadležno tijelo druge ugovorne stranke da takvo proširenje Ugovora nije predviđeno.

Članak 3. Osobno područje primjene

Ovaj se Ugovor odnosi na svaku osobu na koju se primjenjuje ili se primjenjivalo zakonodavstvo bilo koje ugovorne stranke te na nadživjele članove obitelji takve osobe u smislu primjenjivog zakonodavstva bilo koje ugovorne stranke.

Članak 4. Jednakost postupanja

Osim ako nije drukčije navedeno u ovom Ugovoru, osobe iz članka 3. ovoga Ugovora podliježu obvezama i uživaju prava prema zakonodavstvu ugovorne stranke pod istim uvjetima kao i državljani te ugovorne stranke.

Članak 5. Izvoz davanja

1. Davanja prema zakonodavstvu jedne ugovorne stranke ne mogu se umanjiti, izmijeniti, obustaviti, povući ili ovršiti zbog toga što korisnik ima prebivalište ili boravište na državnom području druge ugovorne stranke i davanja se isplaćuju na državnom području druge ugovorne stranke, osim ako u ovom Ugovoru nije drukčije navedeno.
2. Državljanima druge ugovorne stranke, koji prebivaju na državnom području treće države, davanja omogućena prema zakonodavstvu prve ugovorne stranke isplaćuju se pod istim uvjetima koji vrijede za državljane prve ugovorne stranke koji prebivaju na državnom području treće države.
3. Stavak 1. ovoga članka ne primjenjuje se na davanja na osnovi preostale radne sposobnosti i najnižu mirovinu.

DIO II. PRIMJENJIVO ZAKONODAVSTVO

Članak 6. Opće odredbe

1. Osim ako nije drukčije određeno u ovom Ugovoru:
 - (a) na zaposlene osobe koje rade na državnom području jedne ugovorne stranke, u odnosu na taj rad, primjenjuje se zakonodavstvo te ugovorne stranke, čak i ako prebivaju na državnom području druge ugovorne stranke ili ako njihov poslodavac ima registrirano sjedište na državnom području druge ugovorne stranke;
 - (b) na osobe koje su samozaposlene na državnom području jedne ugovorne stranke, u

odnosu na njihove djelatnosti primjenjuje se zakonodavstvo te ugovorne stranke, čak i ako prebivaju na državnom području druge ugovorne stranke.

2. Na osobe zaposlene u državnim i javnim službama, službene predstavnike i s njima izjednačene osobe primjenjuje se zakonodavstvo ugovorne stranke kojoj pripada institucija koja ih zapošljava.

Članak 7. Upućene osobe

1. Na osobu na koju se primjenjuje zakonodavstvo jedne ugovorne stranke, a koju je poslodavac uputio da obavlja djelatnost na državnom području druge ugovorne stranke i dalje će se u odnosu na tu djelatnost primjenjivati zakonodavstvo prve ugovorne stranke, pod uvjetom da očekivano trajanje takve djelatnosti ne prelazi 24 mjeseca, ako osoba zadrži svojstvo zaposlene osobe kod istog poslodavca.
2. Na osobu koja redovno obavlja djelatnost kao samozaposlena osoba na državnom području jedne ugovorne stranke te nastavi obavljati sličnu djelatnost na državnom području druge ugovorne stranke i dalje će se primjenjivati zakonodavstvo prve ugovorne stranke, pod uvjetom da očekivano trajanje te djelatnosti ne prelazi 24 mjeseca.

Članak 8. Osoblje međunarodnih prijevoznčkih poduzeća

1. Na osobu koja je član putujućeg ili letačkog osoblja, zaposlenu kod međunarodnog prijevoznčkog poduzeća koje obavlja usluge međunarodnog prijevoza putnika ili stvari cestovnim, željezničkim, zračnim ili vodenim putevima, i koje ima svoje sjedište na državnom području jedne ugovorne stranke, primjenjuje se zakonodavstvo te ugovorne stranke.
2. Neovisno o stavku 1. ovoga članka, na osobu koja je zaposlena u podružnici ili stalnom predstavništvu poduzeća iz stavka 1. ovoga članka, osnovanom na državnom području druge ugovorne stranke, primjenjuje se zakonodavstvo one ugovorne stranke na čijem državnom području su takva podružnica ili stalno predstavništvo osnovani.

Članak 9. Pomorci

Na osobu koja je zaposlena na brodu koji plovi pod zastavom jedne od ugovornih stranaka primjenjuje se zakonodavstvo ugovorne stranke pod čijom zastavom brod plovi.

Članak 10. Diplomatsko i konzularno osoblje

1. Na članove diplomatskih misija i konzularnih ureda te na privatno kućno osoblje u službi članova tih predstavništava koji su izaslani na državno područje druge ugovorne stranke

primjenjuje se zakonodavstvo ugovorne stranke iz koje su izaslani.

2. Na zaposlenike iz stavka 1. ovoga članka koji nisu izaslani, primjenjuje se zakonodavstvo ugovorne stranke na čijem su državnom području zaposleni. Ako su državljani druge ugovorne stranke, oni mogu odabrati primjenu zakonodavstva druge ugovorne stranke u razdoblju od tri mjeseca od početka svog zaposlenja.

Članak 11. Iznimke

Nadležna se tijela ugovornih stranaka, na zajednički zahtjev zaposlene osobe i njegovog/njezinog poslodavca ili na zahtjev samozaposlene osobe, mogu dogovoriti da odobre iznimke od članaka 6. do 9. ovoga Ugovora, u odnosu na određene osobe ili kategorije osoba.

DIO III. ODREDBE O DAVANJIMA

Članak 12. Zbrajanje razdoblja osiguranja

1. Ako osiguranik ne ispunjava uvjete za stjecanje prava na davanje u novcu, predviđene zakonodavstvom jedne ugovorne stranke, isključivo na osnovi razdoblja osiguranja navršenih prema zakonodavstvu te ugovorne stranke, nadležna će ustanova uzeti u obzir razdoblja osiguranja navršena u drugoj ugovornoj stranci, kao da su navršena prema zakonodavstvu prve ugovorne stranke, pod uvjetom da se razdoblja ne preklapaju.
2. Ako zakonodavstvo jedne ugovorne stranke uvjetuje pravo na određeno davanje postojanjem razdoblja osiguranja navršenih u okviru određenog zanimanja, samo razdoblja osiguranja koja su navršena ili priznata prema zakonodavstvu druge ugovorne stranke kao istovjetna razdobljima osiguranja navršenim obavljanjem istog zanimanja zbrajaju se u svrhu stjecanja prava na takva davanja.
3. Ako osiguranik ne ispunjava uvjete za stjecanje prava na novčano davanje sukladno stavcima 1. i 2. ovoga članka, ugovorne će stranke utvrditi pravo na navedeno davanje zbrajanjem navedenih razdoblja osiguranja s razdobljima osiguranja navršenima prema zakonodavstvu treće države s kojom obje ugovorne stranke imaju zaključene zasebne ugovore o socijalnoj sigurnosti koji predviđaju zbrajanje razdoblja osiguranja. Ako samo jedna ugovorna stranka ima zaključen ugovor s trećom državom, tada će ta ugovorna stranka uzimati u obzir i razdoblja osiguranja navršena u trećoj državi, osim ako drukčije nije definirano u ugovoru o socijalnoj sigurnosti s trećom državom.

Članak 13. Razdoblje osiguranja kraće od 12 mjeseci

1. Ako je ukupno razdoblje osiguranja koje je navršeno prema zakonodavstvu jedne ugovorne stranke kraće od 12 mjeseci, ne priznaje se pravo na davanje prema zakonodavstvu te ugovorne stranke. Međutim, navedeno se ne primjenjuje ako postoji pravo na davanje samo

temeljem tog razdoblja osiguranja.

2. Neovisno o stavku 1. ovoga članka, nadležna ustanova druge ugovorne stranke uzima u obzir razdoblja osiguranja iz stavka 1. ovoga članka u svrhu stjecanja i određivanja davanja prema zakonodavstvu te ugovorne stranke, kao da su ta razdoblja navršena prema zakonodavstvu te ugovorne stranke.

Članak 14. Izračun davanja

1. Ako je pravo na davanje postojalo isključivo prema zakonodavstvu jedne ugovorne stranke, bez primjene članka 12. ovoga Ugovora, nadležna ustanova te ugovorne stranke utvrdit će davanje isključivo na temelju razdoblja osiguranja uzetog u obzir sukladno zakonodavstvu te ugovorne stranke.
2. Ako osoba ispunjava uvjete za davanje prema zakonodavstvu jedne ugovorne stranke samo primjenom odredbi o zbrajanju sadržanih u članku 12. ovoga Ugovora, nadležna ustanova te ugovorne stranke izračunat će iznos davanja isključivo i izravno na temelju navršenih razdoblja osiguranja i prihoda kojeg je osoba ostvarila sukladno zakonodavstvu te ugovorne stranke.

Članak 15. Ozljede na radu i profesionalne bolesti

1. Novčana davanja za slučaj ozljede na radu ili profesionalne bolesti priznaje, prema svom zakonodavstvu, nadležna ustanova one ugovorne stranke na čijem državnom području je dotična osoba bila osigurana u vrijeme nastanka ozljede na radu, odnosno u vrijeme kad je osoba posljednji put obavljala djelatnost koja može izazvati tu profesionalnu bolest.
2. Ako osoba koja je na osnovi profesionalne bolesti primala ili prima novčano davanje na teret nadležne ustanove jedne ugovorne stranke zbog pogoršanja bolesti uzrokovane obavljanjem djelatnosti koja prema zakonodavstvu druge ugovorne stranke može izazvati profesionalnu bolest podnese zahtjev za davanja nositelju druge ugovorne stranke, nositelj prve ugovorne stranke i dalje snosi troškove davanja sukladno svom zakonodavstvu, bez obzira na pogoršanje. Nositelj druge ugovorne stranke odobrava davanje u visini razlike između davanja obračunatog za razdoblje prije pogoršanja i davanja obračunatog na osnovi nastupanja te bolesti sukladno njegovom zakonodavstvu.

DIO IV. ADMINISTRATIVNE I RAZNE ODREDBE

Članak 16. Administrativni sporazum

1. Nadležna tijela ugovornih stranaka sklapaju Administrativni sporazum kojim se utvrđuju mjere potrebne za provedbu ovoga Ugovora.

2. Administrativnim sporazumom određuju se tijela za vezu i nadležne ustanove svake ugovorne stranke.

Članak 17. Razmjena obavijesti i uzajamna pomoć

1. Nadležna tijela, nadležne ustanove i tijela za vezu obiju ugovornih stranaka surađuju na sljedeći način:
 - (a) uzajamnim obavješćavanjem o svim informacijama potrebnim za provedbu ovoga Ugovora u mjeri koju zakonodavstvo koje primjenjuju to dopušta;
 - (b) uzajamnim pružanjem usluga i pomoći za utvrđivanje prava na i isplatu svih davanja prema ovom Ugovoru ili prema zakonodavstvu koje se primjenjuje temeljem ovoga Ugovora, kao da se radi o primjeni vlastitog nacionalnog zakonodavstva;
 - (c) uzajamnim obavješćavanjem o mjerama poduzetim radi provedbe ovoga Ugovora ili o promjenama u njihovom nacionalnom zakonodavstvu, ako te promjene utječu na provedbu ovoga Ugovora.
2. Usluge i pomoć iz podstavka (b) stavka 1. ovoga članka pružaju se bez naknade.

Članak 18. Zaštita podataka

1. Osobne podatke koje nadležno tijelo, nadležna ustanova ili tijelo za vezu jedne ugovorne stranke dostavlja u skladu s ovim Ugovorom nadležnom tijelu, nadležnoj ustanovi ili tijelu za vezu druge ugovorne stranke, smatraju se povjerljivima i mogu se koristiti samo radi provedbe ovoga Ugovora i zakonodavstva koje se primjenjuje temeljem ovoga Ugovora, osim ako njihovo objavljivanje nije određeno prema zakonodavstvu odnosno ugovorne stranke.
2. Bez obzira na zakonodavstvo ili upravnu praksu jedne ugovorne stranke, ni jedan podatak kojeg je ta ugovorna stranka primila od druge ugovorne stranke ne smije se dostaviti ili objelodaniti trećoj državi ili bilo kojoj drugoj organizaciji na državnom području jedne ugovorne stranke, bez prethodne pisane suglasnosti druge ugovorne stranke.

Članak 19. Izuzeće od plaćanja pristojbi i ovjera dokumenata

1. Ako zakonodavstvo jedne ugovorne stranke predviđa da su svi dokumenti ili potvrde koji se podnose nadležnom tijelu ili nadležnoj ustanovi te ugovorne stranke u cijelosti ili djelomično izuzeti od plaćanja pristojbi ili troškova, uključujući konzularne pristojbe i administrativne troškove, navedeno izuzeće također se primjenjuje na odgovarajuće dokumente ili potvrde koji se podnose nadležnom tijelu ili nadležnoj ustanovi druge ugovorne stranke kod primjene ovoga Ugovora ili zakonodavstva druge ugovorne stranke.
2. Dokumenti ili potvrde koje izdaje nadležno tijelo ili nadležna ustanova bilo koje ugovorne stranke radi primjene ovoga Ugovora ili zakonodavstva druge ugovorne stranke, izuzimaju

se od obveze ovjeravanja od strane diplomatskih ili konzularnih tijela ili od bilo kojih drugih sličnih formalnosti.

3. Preslike dokumenata ili potvrda koje je nadležno tijelo ili nadležna ustanova jedne ugovorne stranke ovjerilo kao vjerne i točne preslike, prihvaćaju se kao vjerne i točne preslike nadležnog tijela ili nadležne ustanove druge ugovorne stranke, bez daljnjeg ovjeravanja.

Članak 20. Jezik komuniciranja

1. Nadležna tijela, nadležne ustanove i tijela za vezu ugovornih stranaka mogu izravno komunicirati jedni s drugima u primjeni ovoga Ugovora na bilo kojem službenom jeziku bilo koje ugovorne stranke ili na engleskom jeziku.
2. Zahtjev ili dokument ne može biti odbijen samo zato što je sastavljen na službenom jeziku druge ugovorne stranke.

Članak 21. Podnošenje zahtjeva, obavijesti ili žalbi

1. Svaki zahtjev, obavijest ili žalba u vezi s određivanjem ili isplatom davanja prema zakonodavstvu jedne ugovorne stranke koji su, sukladno tom zakonodavstvu, u propisanom roku trebali biti predani nadležnom tijelu ili nadležnoj ustanovi te ugovorne stranke, a u istom su roku predani nadležnom tijelu ili nadležnoj ustanovi druge ugovorne stranke, smatraju se pravovremeno predanima nadležnom tijelu ili nadležnoj ustanovi prve ugovorne stranke.
2. Ako, nakon stupanja na snagu ovoga Ugovora, osoba podnese pisani zahtjev za davanja nadležnoj ustanovi ugovorne stranke prema zakonodavstvu te ugovorne stranke, smatrat će se da je podnijela zahtjev za odgovarajuće davanje prema zakonodavstvu druge ugovorne stranke, pod uvjetom da ta osoba obavijesti nadležnu ustanovu prve ugovorne stranke da su razdoblja osiguranja navršena prema zakonodavstvu druge ugovorne stranke. Međutim, gore navedeno ne primjenjuje se ako osoba izričito zatraži da se zahtjev ograniči na davanja prema zakonodavstvu prve ugovorne stranke.
3. U svim slučajevima na koje se odnose stavak 1. ili 2. ovoga članka, nadležno tijelo ili nadležna ustanova kojima su zahtjev, obavijest ili žalba podneseni, obvezni su naznačiti datum primitka dokumenta i bez odgode proslijediti taj zahtjev, obavijest ili žalbu nadležnom tijelu ili nadležnoj ustanovi druge ugovorne stranke.

Članak 22. Isplata davanja

1. Nadležna ustanova ugovorne stranke koja je odgovorna za isplatu davanja sukladno ovom Ugovoru, izvršava svoju obvezu, s oslobađajućim učinkom, isplatom novčanih davanja korisnicima u svojoj nacionalnoj valuti.

2. Davanja koja se isplaćuju korisnicima oslobođena su svih odbitaka za administrativne troškove koji mogu nastati kod isplate davanja, osim bankovnih troškova.

Članak 23. Zahtjevi za prijeboj

1. Ako je nadležna ustanova ugovorne stranke isplatila korisniku iznos koji premašuje iznos na koji taj korisnik ima pravo, nadležna će ustanova, u opsegu i pod uvjetima zakonodavstva koje primjenjuje, zatražiti od nadležne ustanove druge ugovorne stranke da preplaćeni iznos oduzme od zaostalih iznosa plativih dotičnoj osobi.
2. Takvo zadržavanje iznosa od strane te nadležne ustanove bit će u skladu s područjem primjene i uvjetima zakonodavstva koje ona primjenjuje, kao da traži povrat preplaćenog iznosa koji je ta nadležna ustanova sama isplatila.
3. Nadležna ustanova prenijet će zadržani iznos nadležnoj ustanovi koja je zatražila povrat.

Članak 24. Ovršni postupak

1. Rješenja o ovrsi nadležnih tijela i nadležnih ustanova jedne ugovorne stranke donesena u području socijalne sigurnosti (ovršne isprave) kao i rješenja o ovrsi sudova jedne ugovorne stranke priznaju se u drugoj ugovornoj stranci.
2. Priznavanje može biti odbijeno samo ako je protivno javnom interesu ugovorne stranke u kojoj treba priznati ovršnu ispravu ili rješenje o ovrsi iz stavka 1. ovoga članka.
3. Ovršne isprave i rješenja o ovrsi iz stavka 1. ovoga članka izvršavaju se u drugoj ugovornoj stranci. Ovršni postupak provodi se sukladno pravnim propisima koji vrijede za odgovarajuće ovršne isprave odnosno rješenja o ovrsi ugovorne stranke u kojoj se ovrha provodi. Ovršne isprave i rješenja o ovrsi moraju sadržavati potvrdu o ovršnosti (klauzula ovršnosti).
4. Primjena stavaka od 1. do 3. ovoga članka ne podrazumijeva zastupanje u sudskom postupku.

Članak 25. Rješavanje sporova

1. Svaki spor koji se odnosi na tumačenje ili primjenu ovoga Ugovora rješava se, u mjeri u kojoj je to moguće, konzultacijama između nadležnih tijela ugovornih stranaka.
2. Ako nadležna tijela ne uspiju riješiti takve sporove prema stavku 1. ovoga članka, ugovorne stranke će ih nastojati riješiti pregovorima diplomatskim putem.

DIO V.
PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 26.
Prijelazne odredbe

1. Ovim Ugovorom ne utvrđuje se nikakvo pravo na davanja za bilo koje razdoblje prije datuma stupanja na snagu ovoga Ugovora.
2. Sva razdoblja osiguranja navršena prema zakonodavstvu jedne ugovorne stranke prije datuma stupanja na snagu ovoga Ugovora, uzimaju se u obzir u svrhu utvrđivanja prava na davanje na temelju ovoga Ugovora.
3. Odluke o pravu na davanja koje su donesene prije stupanja na snagu ovoga Ugovora neće utjecati na prava koja iz njega proizlaze.
4. Davanja pripadajuća isključivo prema ovom Ugovoru priznaju se na zahtjev dotične osobe u skladu s odredbama ovoga Ugovora, od datuma ostvarivanja prava, uzimajući u obzir stavak 1. ovoga članka.
5. Ako zahtjev iz stavka 4. ovoga članka bude podnesen u roku od 12 mjeseci od datuma stupanja na snagu ovoga Ugovora, prava iz ovoga Ugovora stječu se retroaktivno od tog datuma.

Članak 27.
Stupanje na snagu

Ovaj Ugovor stupa na snagu prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon datuma primitka posljednje pisane obavijesti kojom ugovorne stranke obavješćuju jedna drugu, diplomatskim putem, o okončanju njihovih unutarnjih pravnih postupaka potrebnih za stupanje na snagu ovoga Ugovora.

Članak 28.
Trajanje i prestanak

1. Ovaj Ugovor ostaje na snazi neodređeno vrijeme.
2. Ovaj Ugovor može okončati svaka ugovorna stranka upućivanjem pisane obavijesti o njegovom okončanju drugoj ugovornoj stranci. U tom slučaju, Ugovor prestaje biti na snazi posljednjeg dana dvanaestog mjeseca koji slijedi nakon mjeseca u kojem je druga ugovorna stranka primila obavijest.
3. Ako se ovaj Ugovor okonča u skladu sa stavkom 2. ovoga članka, on nastavlja proizvoditi učinak u odnosu na bilo koju osobu koja:
 - (a) na datum prestanka ovoga Ugovora prima davanja, ili
 - (b) je prije isteka razdoblja iz stavka 2. ovoga članka podnijela zahtjev za davanja te bi imala pravo na njih.

U POTVRDU TOGA, niže potpisani, propisno za to ovlašteni, potpisali su ovaj Ugovor.

SASTAVLJENO u Zagrebu dana 13. prosinca 2024. u dva izvornika, na hrvatskom, albanskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je engleski tekst.

ZA REPUBLIKU HRVATSKU

Marin Piletić, v. r.
ministar rada, mirovinskoga sustava,
obitelji i socijalne politike

ZA REPUBLIKU KOSOVO

Hekuran Murati, v. r.
ministar financija, rada i transfera

Članak 3.

Provedba ovoga Zakona u djelokrugu je tijela državne uprave nadležnog za poslove rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona Ugovor iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi te će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti u skladu s odredbom članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora („Narodne novine“, broj 28/96.).

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

O B R A Z L O Ž E N J E

Uz članak 1.

Utvrđuje se da Hrvatski sabor potvrđuje Ugovor, u skladu s odredbom članka 140. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske, čime se iskazuje i formalni pristanak Republike Hrvatske da bude vezana potpisanim Ugovorom, na temelju čega će ovaj pristanak biti iskazan i u odnosima s drugom ugovornom strankom.

Uz članak 2.

Predmetni članak sadrži tekst Ugovora u izvorniku na hrvatskom jeziku.

Uz članak 3.

Utvrđuje se da je provedba ovoga Zakona u djelokrugu tijela državne uprave nadležnog za poslove rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike.

Uz članak 4.

Utvrđuje se da na dan stupanja na snagu ovoga Zakona Ugovor iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi te da će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti naknadno u skladu s odredbom članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Uz članak 5.

Uređuje se stupanje na snagu Zakona.

Prilog – Preslika teksta Ugovora u izvorniku na hrvatskom jeziku

**UGOVOR
IZMEĐU
REPUBLIKE HRVATSKE
I
REPUBLIKE KOSOVA
O SOCIJALNOJ SIGURNOSTI**

Republika Hrvatska i Republika Kosovo (dalje u tekstu „ugovorne stranke“),
želeći urediti odnose između dviju zemalja u području socijalne sigurnosti,
sporazumjele su se kako slijedi:

DIO I. OPĆE ODREDBE

Članak 1. Definicije

1. U svrhe ovoga Ugovora primjenjuju se sljedeće definicije:
 - (a) „Hrvatska“ – Republika Hrvatska;
„Kosovo“ – Republika Kosovo;
 - (b) „državljanin“ – osoba koja se smatra takvom sukladno zakonodavstvu o državljanstvu svake od ugovornih stranaka;
 - (c) „zakonodavstvo“ – zakoni i propisi koji se odnose na područje socijalne sigurnosti navedeni u članku 2. stavku 1. ovoga Ugovora;
 - (d) „nadležno tijelo“ – u Hrvatskoj: Ministarstvo nadležno za provedbu hrvatskog zakonodavstva navedenog u članku 2. stavku 1. ovoga Ugovora;
– na Kosovu: Ministarstvo nadležno za provedbu kosovskog zakonodavstva navedenog u članku 2. stavku 1. ovoga Ugovora;
 - (e) „tijelo za vezu“ – tijelo ili ustanova sukladno Administrativnom sporazumu za provedbu ovoga Ugovora, nadležno za međusobnu komunikaciju između odgovarajućih tijela ili ustanova u svrhu provedbe ovoga Ugovora;
 - (f) „nadležna ustanova“ – tijelo ili ustanova nadležna za provedbu zakonodavstva navedenog u članku 2. stavku 1. ovoga Ugovora;
 - (g) „osiguranik“ – osoba koja je osigurana ili je bila osigurana sukladno zakonodavstvu navedenom u članku 2. stavku 1. ovoga Ugovora;
 - (h) „član obitelji“ – osoba koja je određena ili priznata kao takva, sukladno zakonodavstvu koje primjenjuje nadležno tijelo;
 - (i) „razdoblje osiguranja“ – bilo koje doprinosno razdoblje, razdoblje zaposlenja, samozaposlenja za koje su plaćeni doprinosi ili bilo koje drugo razdoblje izjednačeno s doprinosnim razdobljem prema zakonodavstvu navedenom u članku 2. stavku 1. ovoga Ugovora;
 - (j) „davanje“ – bilo koje davanje prema zakonodavstvu navedenom u članku 2. stavku 1. ovoga Ugovora;
 - (k) „prebivalište“ – mjesto u kojem osoba prebiva i u kojem je prijavljena u skladu s relevantnim pravnim propisima.
2. Svaki izraz koji nije definiran u stavku 1. ovoga članka ima značenje koje mu pripada prema primjenjivom zakonodavstvu ugovornih stranaka.

Članak 2. Materijalno područje primjene

1. Ovaj se Ugovor primjenjuje na sljedeće zakonodavstvo:

- (a) u odnosu na Hrvatsku, zakone i propise kojima se uređuje sustav obveznog mirovinskog osiguranja;
 - (b) u odnosu na Kosovo, zakone i propise kojima se uređuje:
 - i) pravo na starosnu mirovinu na temelju uplaćenih doprinosa, uključujući djelomičnu starosnu mirovinu na temelju uplaćenih doprinosa,
 - ii) pravo na invalidsku mirovinu koja proizlazi iz rada,
 - iii) pravo na obiteljsku mirovinu, i
 - iv) pravo na mirovinu iz fondova individualne kapitalizirane štednje (drugi stup).
2. Ovaj Ugovor primjenjuje se i na buduće zakonodavstvo kojim se mijenja, dopunjuje, objedinjuje ili zamjenjuje zakonodavstvo navedeno u stavku 1. ovoga članka.
3. Neovisno o stavku 2. ovoga članka, ovaj Ugovor se ne primjenjuje na zakone ili propise kojima se postojeće zakonodavstvo jedne ugovorne stranke proširuje na nove kategorije korisnika, ako nadležno tijelo te ugovorne stranke u roku šest mjeseci od datuma stupanja na snagu takvih zakona ili propisa pisanim putem obavijesti nadležno tijelo druge ugovorne stranke da takvo proširenje Ugovora nije predviđeno.

Članak 3. Osobno područje primjene

Ovaj se Ugovor odnosi na svaku osobu na koju se primjenjuje ili se primjenjivalo zakonodavstvo bilo koje ugovorne stranke te na nadživjele članove obitelji takve osobe u smislu primjenjivog zakonodavstva bilo koje ugovorne stranke.

Članak 4. Jednakost postupanja

Osim ako nije drukčije navedeno u ovom Ugovoru, osobe iz članka 3. ovoga Ugovora podliježu obvezama i uživaju prava prema zakonodavstvu ugovorne stranke pod istim uvjetima kao i državljani te ugovorne stranke.

Članak 5. Izvoz davanja

1. Davanja prema zakonodavstvu jedne ugovorne stranke ne mogu se umanjiti, izmijeniti, obustaviti, povući ili ovršiti zbog toga što korisnik ima prebivalište ili boravište na državnom području druge ugovorne stranke i davanja se isplaćuju na državnom području druge ugovorne stranke, osim ako u ovom Ugovoru nije drukčije navedeno.
2. Državljanima druge ugovorne stranke, koji prebivaju na državnom području treće države, davanja omogućena prema zakonodavstvu prve ugovorne stranke isplaćuju se pod istim uvjetima koji vrijede za državljane prve ugovorne stranke koji prebivaju na državnom području treće države.
3. Stavak 1. ovoga članka ne primjenjuje se na davanja na osnovi preostale radne sposobnosti i najnižu mirovinu.

DIO II. PRIMJENJIVO ZAKONODAVSTVO

Članak 6. Opće odredbe

1. Osim ako nije drukčije određeno u ovom Ugovoru:
 - (a) na zaposlene osobe koje rade na državnom području jedne ugovorne stranke, u odnosu na taj rad, primjenjuje se zakonodavstvo te ugovorne stranke, čak i ako prebivaju na državnom području druge ugovorne stranke ili ako njihov poslodavac ima registrirano sjedište na državnom području druge ugovorne stranke;
 - (b) na osobe koje su samozaposlene na državnom području jedne ugovorne stranke, u odnosu na njihove djelatnosti primjenjuje se zakonodavstvo te ugovorne stranke, čak i ako prebivaju na državnom području druge ugovorne stranke.
2. Na osobe zaposlene u državnim i javnim službama, službene predstavnike i s njima izjednačene osobe primjenjuje se zakonodavstvo ugovorne stranke kojoj pripada institucija koja ih zapošljava.

Članak 7. Upućene osobe

1. Na osobu na koju se primjenjuje zakonodavstvo jedne ugovorne stranke, a koju je poslodavac uputio da obavlja djelatnost na državnom području druge ugovorne stranke i dalje će se u odnosu na tu djelatnost primjenjivati zakonodavstvo prve ugovorne stranke, pod uvjetom da očekivano trajanje takve djelatnosti ne prelazi 24 mjeseca, ako osoba zadrži svojstvo zaposlene osobe kod istog poslodavca.
2. Na osobu koja redovno obavlja djelatnost kao samozaposlena osoba na državnom području jedne ugovorne stranke te nastavi obavljati sličnu djelatnost na državnom području druge ugovorne stranke i dalje će se primjenjivati zakonodavstvo prve ugovorne stranke, pod uvjetom da očekivano trajanje te djelatnosti ne prelazi 24 mjeseca.

Članak 8. Osoblje međunarodnih prijevoznih poduzeća

1. Na osobu koja je član putujućeg ili letačkog osoblja, zaposlenu kod međunarodnog prijevoznikog poduzeća koje obavlja usluge međunarodnog prijevoza putnika ili stvari cestovnim, željezničkim, zračnim ili vodenim putevima, i koje ima svoje sjedište na državnom području jedne ugovorne stranke, primjenjuje se zakonodavstvo te ugovorne stranke.
2. Neovisno o stavku 1. ovoga članka, na osobu koja je zaposlena u podružnici ili stalnom predstavništvu poduzeća iz stavka 1. ovoga članka, osnovanom na državnom području druge ugovorne stranke, primjenjuje se zakonodavstvo one ugovorne stranke na čijem državnom području su takva podružnica ili stalno predstavništvo osnovani.

Članak 9. Pomorci

Na osobu koja je zaposlena na brodu koji plovi pod zastavom jedne od ugovornih stranaka primjenjuje se zakonodavstvo ugovorne stranke pod čijom zastavom brod plovi.

Članak 10.
Diplomatsko i konzularno osoblje

1. Na članove diplomatskih misija i konzularnih ureda te na privatno kućno osoblje u službi članova tih predstavništava koji su izaslani na državno područje druge ugovorne stranke primjenjuje se zakonodavstvo ugovorne stranke iz koje su izaslani.
2. Na zaposlenike iz stavka 1. ovoga članka koji nisu izaslani, primjenjuje se zakonodavstvo ugovorne stranke na čijem su državnom području zaposleni. Ako su državljani druge ugovorne stranke, oni mogu odabrati primjenu zakonodavstva druge ugovorne stranke u razdoblju od tri mjeseca od početka svog zaposlenja.

Članak 11.
Iznimke

Nadležna se tijela ugovornih stranaka, na zajednički zahtjev zaposlene osobe i njegovog/njezinog poslodavca ili na zahtjev samozaposlene osobe, mogu dogovoriti da odobre iznimke od članaka 6. do 9. ovoga Ugovora, u odnosu na određene osobe ili kategorije osoba.

DIO III.
ODREDBE O DAVANJIMA

Članak 12.
Zbrajanje razdoblja osiguranja

1. Ako osiguranik ne ispunjava uvjete za stjecanje prava na davanje u novcu, predviđene zakonodavstvom jedne ugovorne stranke, isključivo na osnovi razdoblja osiguranja navršenih prema zakonodavstvu te ugovorne stranke, nadležna će ustanova uzeti u obzir razdoblja osiguranja navršena u drugoj ugovornoj stranci, kao da su navršena prema zakonodavstvu prve ugovorne stranke, pod uvjetom da se razdoblja ne preklapaju.
2. Ako zakonodavstvo jedne ugovorne stranke uvjetuje pravo na određeno davanje postojanjem razdoblja osiguranja navršenih u okviru određenog zanimanja, samo razdoblja osiguranja koja su navršena ili priznata prema zakonodavstvu druge ugovorne stranke kao istovjetna razdobljima osiguranja navršenim obavljanjem istog zanimanja zbrajaju se u svrhu stjecanja prava na takva davanja.
3. Ako osiguranik ne ispunjava uvjete za stjecanje prava na novčano davanje sukladno stavcima 1. i 2. ovoga članka, ugovorne će stranke utvrditi pravo na navedeno davanje zbrajanjem navedenih razdoblja osiguranja s razdobljima osiguranja navršenima prema zakonodavstvu treće države s kojom obje ugovorne stranke imaju zaključene zasebne ugovore o socijalnoj sigurnosti koji predviđaju zbrajanje razdoblja osiguranja. Ako samo jedna ugovorna stranka ima zaključen ugovor s trećom državom, tada će ta ugovorna stranka uzimati u obzir i razdoblja osiguranja navršena u trećoj državi, osim ako drukčije nije definirano u ugovoru o socijalnoj sigurnosti s trećom državom.

Članak 13.
Razdoblje osiguranja kraće od 12 mjeseci

1. Ako je ukupno razdoblje osiguranja koje je navršeno prema zakonodavstvu jedne ugovorne stranke kraće od 12 mjeseci, ne priznaje se pravo na davanje prema zakonodavstvu te ugovorne stranke. Međutim, navedeno se ne primjenjuje ako postoji pravo na davanje samo temeljem tog razdoblja osiguranja.

2. Neovisno o stavku 1. ovoga članka, nadležna ustanova druge ugovorne stranke uzima u obzir razdoblja osiguranja iz stavka 1. ovoga članka u svrhu stjecanja i određivanja davanja prema zakonodavstvu te ugovorne stranke, kao da su ta razdoblja navršena prema zakonodavstvu te ugovorne stranke.

Članak 14. Izračun davanja

1. Ako je pravo na davanje postojalo isključivo prema zakonodavstvu jedne ugovorne stranke, bez primjene članka 12. ovoga Ugovora, nadležna ustanova te ugovorne stranke utvrdit će davanje isključivo na temelju razdoblja osiguranja uzetog u obzir sukladno zakonodavstvu te ugovorne stranke.
2. Ako osoba ispunjava uvjete za davanje prema zakonodavstvu jedne ugovorne stranke samo primjenom odredbi o zbrajanju sadržanih u članku 12. ovoga Ugovora, nadležna ustanova te ugovorne stranke izračunat će iznos davanja isključivo i izravno na temelju navršenih razdoblja osiguranja i prihoda kojeg je osoba ostvarila sukladno zakonodavstvu te ugovorne stranke.

Članak 15. Ozljeđe na radu i profesionalne bolesti

1. Novčana davanja za slučaj ozljeđe na radu ili profesionalne bolesti priznaje, prema svom zakonodavstvu, nadležna ustanova one ugovorne stranke na čijem državnom području je dotična osoba bila osigurana u vrijeme nastanka ozljeđe na radu, odnosno u vrijeme kad je osoba posljednji put obavljala djelatnost koja može izazvati tu profesionalnu bolest.
2. Ako osoba koja je na osnovi profesionalne bolesti primala ili prima novčano davanje na teret nadležne ustanove jedne ugovorne stranke zbog pogoršanja bolesti uzrokovane obavljanjem djelatnosti koja prema zakonodavstvu druge ugovorne stranke može izazvati profesionalnu bolest podnese zahtjev za davanja nositelju druge ugovorne stranke, nositelj prve ugovorne stranke i dalje snosi troškove davanja sukladno svom zakonodavstvu, bez obzira na pogoršanje. Nositelj druge ugovorne stranke odobrava davanje u visini razlike između davanja obračunatog za razdoblje prije pogoršanja i davanja obračunatog na osnovi nastupanja te bolesti sukladno njegovom zakonodavstvu.

DIO IV. ADMINISTRATIVNE I RAZNE ODREDBE

Članak 16. Administrativni sporazum

1. Nadležna tijela ugovornih stranaka sklapaju Administrativni sporazum kojim se utvrđuju mjere potrebne za provedbu ovoga Ugovora.
2. Administrativnim sporazumom određuju se tijela za vezu i nadležne ustanove svake ugovorne stranke.

Članak 17.
Razmjena obavijesti i uzajamna pomoć

1. Nadležna tijela, nadležne ustanove i tijela za vezu obiju ugovornih stranaka surađuju na sljedeći način:
 - (a) uzajamnim obavješćavanjem o svim informacijama potrebnim za provedbu ovoga Ugovora u mjeri koju zakonodavstvo koje primjenjuju to dopušta;
 - (b) uzajamnim pružanjem usluga i pomoći za utvrđivanje prava na i isplatu svih davanja prema ovom Ugovoru ili prema zakonodavstvu koje se primjenjuje temeljem ovoga Ugovora, kao da se radi o primjeni vlastitog nacionalnog zakonodavstva;
 - (c) uzajamnim obavješćavanjem o mjerama poduzetim radi provedbe ovoga Ugovora ili o promjenama u njihovom nacionalnom zakonodavstvu, ako te promjene utječu na provedbu ovoga Ugovora.
2. Usluge i pomoć iz podstavka (b) stavka 1. ovoga članka pružaju se bez naknade.

Članak 18.
Zaštita podataka

1. Osobne podatke koje nadležno tijelo, nadležna ustanova ili tijelo za vezu jedne ugovorne stranke dostavlja u skladu s ovim Ugovorom nadležnom tijelu, nadležnoj ustanovi ili tijelu za vezu druge ugovorne stranke, smatraju se povjerljivima i mogu se koristiti samo radi provedbe ovoga Ugovora i zakonodavstva koje se primjenjuje temeljem ovoga Ugovora, osim ako njihovo objavljivanje nije određeno prema zakonodavstvu odnosne ugovorne stranke.
2. Bez obzira na zakonodavstvo ili upravnu praksu jedne ugovorne stranke, ni jedan podatak kojeg je ta ugovorna stranka primila od druge ugovorne stranke ne smije se dostaviti ili objelodaniti trećoj državi ili bilo kojoj drugoj organizaciji na državnom području jedne ugovorne stranke, bez prethodne pisane suglasnosti druge ugovorne stranke.

Članak 19.
Izuzeće od plaćanja pristojbi i ovjera dokumenata

1. Ako zakonodavstvo jedne ugovorne stranke predviđa da su svi dokumenti ili potvrde koji se podnose nadležnom tijelu ili nadležnoj ustanovi te ugovorne stranke u cijelosti ili djelomično izuzeti od plaćanja pristojbi ili troškova, uključujući konzularne pristojbe i administrativne troškove, navedeno izuzeće također se primjenjuje na odgovarajuće dokumente ili potvrde koji se podnose nadležnom tijelu ili nadležnoj ustanovi druge ugovorne stranke kod primjene ovoga Ugovora ili zakonodavstva druge ugovorne stranke.
2. Dokumenti ili potvrde koje izdaje nadležno tijelo ili nadležna ustanova bilo koje ugovorne stranke radi primjene ovoga Ugovora ili zakonodavstva druge ugovorne stranke, izuzimaju se od obveze ovjeravanja od strane diplomatskih ili konzularnih tijela ili od bilo kojih drugih sličnih formalnosti.
3. Preslike dokumenata ili potvrda koje je nadležno tijelo ili nadležna ustanova jedne ugovorne stranke ovjerilo kao vjerne i točne preslike, prihvaćaju se kao vjerne i točne preslike nadležnog tijela ili nadležne ustanove druge ugovorne stranke, bez daljnjeg ovjeravanja.

Članak 20.

Jezik komuniciranja

1. Nadležna tijela, nadležne ustanove i tijela za vezu ugovornih stranaka mogu izravno komunicirati jedni s drugima u primjeni ovoga Ugovora na bilo kojem službenom jeziku bilo koje ugovorne stranke ili na engleskom jeziku.
2. Zahtjev ili dokument ne može biti odbijen samo zato što je sastavljen na službenom jeziku druge ugovorne stranke.

Članak 21.

Podnošenje zahtjeva, obavijesti ili žalbi

1. Svaki zahtjev, obavijest ili žalba u vezi s određivanjem ili isplatom davanja prema zakonodavstvu jedne ugovorne stranke koji su, sukladno tom zakonodavstvu, u propisanom roku trebali biti predani nadležnom tijelu ili nadležnoj ustanovi te ugovorne stranke, a u istom su roku predani nadležnom tijelu ili nadležnoj ustanovi druge ugovorne stranke, smatraju se pravovremeno predanima nadležnom tijelu ili nadležnoj ustanovi prve ugovorne stranke.
2. Ako, nakon stupanja na snagu ovoga Ugovora, osoba podnese pisani zahtjev za davanja nadležnoj ustanovi ugovorne stranke prema zakonodavstvu te ugovorne stranke, smatrat će se da je podnijela zahtjev za odgovarajuće davanje prema zakonodavstvu druge ugovorne stranke, pod uvjetom da ta osoba obavijesti nadležnu ustanovu prve ugovorne stranke da su razdoblja osiguranja navršena prema zakonodavstvu druge ugovorne stranke. Međutim, gore navedeno ne primjenjuje se ako osoba izričito zatraži da se zahtjev ograniči na davanja prema zakonodavstvu prve ugovorne stranke.
3. U svim slučajevima na koje se odnose stavak 1. ili 2. ovoga članka, nadležno tijelo ili nadležna ustanova kojima su zahtjev, obavijest ili žalba podneseni, obvezni su naznačiti datum primitka dokumenta i bez odgode proslijediti taj zahtjev, obavijest ili žalbu nadležnom tijelu ili nadležnoj ustanovi druge ugovorne stranke.

Članak 22.

Isplata davanja

1. Nadležna ustanova ugovorne stranke koja je odgovorna za isplatu davanja sukladno ovom Ugovoru, izvršava svoju obvezu; s oslobađajućim učinkom, isplatom novčanih davanja korisnicima u svojoj nacionalnoj valuti.
2. Davanja koja se isplaćuju korisnicima oslobođena su svih odbitaka za administrativne troškove koji mogu nastati kod isplate davanja, osim bankovnih troškova.

Članak 23.

Zahtjevi za prijeboj

1. Ako je nadležna ustanova ugovorne stranke isplatila korisniku iznos koji premašuje iznos na koji taj korisnik ima pravo, nadležna će ustanova, u opsegu i pod uvjetima zakonodavstva koje primjenjuje, zatražiti od nadležne ustanove druge ugovorne stranke da preplaćeni iznos oduzme od zaostalih iznosa plativih dotičnoj osobi.
2. Takvo zadržavanje iznosa od strane te nadležne ustanove bit će u skladu s područjem primjene i uvjetima zakonodavstva koje ona primjenjuje, kao da traži povrat preplaćenog iznosa koji je ta nadležna ustanova sama isplatila.

3. Nadležna ustanova prenijet će zadržani iznos nadležnoj ustanovi koja je zatražila povrat.

Članak 24. Ovršni postupak

1. Rješenja o ovrsi nadležnih tijela i nadležnih ustanova jedne ugovorne stranke donesena u području socijalne sigurnosti (ovršne isprave) kao i rješenja o ovrsi sudova jedne ugovorne stranke priznaju se u drugoj ugovornoj stranci.
2. Priznavanje može biti odbijeno samo ako je protivno javnom interesu ugovorne stranke u kojoj treba priznati ovršnu ispravu ili rješenje o ovrsi iz stavka 1. ovoga članka.
3. Ovršne isprave i rješenja o ovrsi iz stavka 1. ovoga članka izvršavaju se u drugoj ugovornoj stranci. Ovršni postupak provodi se sukladno pravnim propisima koji vrijede za odgovarajuće ovršne isprave odnosno rješenja o ovrsi ugovorne stranke u kojoj se ovrha provodi. Ovršne isprave i rješenja o ovrsi moraju sadržavati potvrdu o ovršnosti (klauzula ovršnosti).
4. Primjena stavaka od 1. do 3. ovoga članka ne podrazumijeva zastupanje u sudskom postupku.

Članak 25. Rješavanje sporova

1. Svaki spor koji se odnosi na tumačenje ili primjenu ovoga Ugovora rješava se, u mjeri u kojoj je to moguće, konzultacijama između nadležnih tijela ugovornih stranaka.
2. Ako nadležna tijela ne uspiju riješiti takve sporove prema stavku 1. ovoga članka, ugovorne stranke će ih nastojati riješiti pregovorima diplomatskim putem.

DIO V. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 26. Prijelazne odredbe

1. Ovim Ugovorom ne utvrđuje se nikakvo pravo na davanja za bilo koje razdoblje prije datuma stupanja na snagu ovoga Ugovora.
2. Sva razdoblja osiguranja navršena prema zakonodavstvu jedne ugovorne stranke prije datuma stupanja na snagu ovoga Ugovora, uzimaju se u obzir u svrhu utvrđivanja prava na davanje na temelju ovoga Ugovora.
3. Odluke o pravu na davanja koje su donesene prije stupanja na snagu ovoga Ugovora neće utjecati na prava koja iz njega proizlaze.
4. Davanja pripadajuća isključivo prema ovom Ugovoru priznaju se na zahtjev dotične osobe u skladu s odredbama ovoga Ugovora, od datuma ostvarivanja prava, uzimajući u obzir stavak 1. ovoga članka.
5. Ako zahtjev iz stavka 4. ovoga članka bude podnesen u roku od 12 mjeseci od datuma stupanja na snagu ovoga Ugovora, prava iz ovoga Ugovora stječu se retroaktivno od tog datuma.

Članak 27.
Stupanje na snagu

Ovaj Ugovor stupa na snagu prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon datuma primitka posljednje pisane obavijesti kojom ugovorne stranke obavješćuju jedna drugu, diplomatskim putem, o okončanju njihovih unutarnjih pravnih postupaka potrebnih za stupanje na snagu ovoga Ugovora.

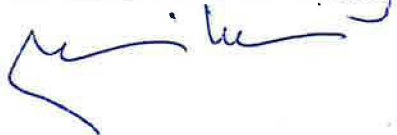
Članak 28.
Trajanje i prestanak

1. Ovaj Ugovor ostaje na snazi neodređeno vrijeme.
2. Ovaj Ugovor može okončati svaka ugovorna stranka upućivanjem pisane obavijesti o njegovom okončanju drugoj ugovornoj stranci. U tom slučaju, Ugovor prestaje biti na snazi posljednjeg dana dvanaestog mjeseca koji slijedi nakon mjeseca u kojem je druga ugovorna stranka primila obavijest.
3. Ako se ovaj Ugovor okonča u skladu sa stavkom 2. ovoga članka, on nastavlja proizvoditi učinak u odnosu na bilo koju osobu koja:
 - (a) na datum prestanka ovoga Ugovora prima davanja, ili
 - (b) je prije isteka razdoblja iz stavka 2. ovoga članka podnijela zahtjev za davanja te bi imala pravo na njih.

U POTVRDU TOGA, niže potpisani, propisno za to ovlašteni, potpisali su ovaj Ugovor.

SASTAVLJENO u ZAGREBU dana 13. PROSINCA 2024 u dva izvornika, na hrvatskom, albanskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je engleski tekst.

ZA REPUBLIKU HRVATSKU

ZA REPUBLIKU KOSOVO

